

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXIX. Probatio fidei vestræ Patientiam operatur, Patientia autem opus perfectum habet. lac. 1. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Probatio fidei vestra Patientiam operatur, Patientia autem opus perfectum habet. Iac. 1. 2.

1. **C**onsidera, cur adversa pati cuncta illa tantaque dicatur afferre bona, de quibus meditatione præcedente locuti sumus. Quia dat tibi patientiam: *Probatio fidei vestra patientiam operatur.* Sed audi, quomodo det? elaborando paulatim; unde non ait: *Dat, sed Operatur.* Si ulla virtus est, quæ paulatim obtinetur, Patientia est. Quia natura nimium à patiando abhorret, semper repugnat, semper recalcitrat. Et ideo verum est illam denique domari, sed non sine exercitio diuturno, quantumcunque studeas, quantumcunque speculeris, omnesque rationes memoriâ comprehendas, quæ tibi amorem patientiæ ingenerare possint, nunquam eam melius addices quàm exercendo. An non vides, quod dicitur de Christo? *Cum esset Filius DEI;* qui proinde omnia sciebat; *didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam.* Heb. 6. 8. Obedientia hoc loco idem significat, quod Patientia, quia de illâ sui resignatione est sermo, quam Christus ad Crucem habuit, ad austeram & ardua. Hanc verò ut disceret, exercitio opus erat: sic enim cepit illam non utcunque, sed experimento cognoscere, quæ scientia illum reddidit magis erga nos misericordem *ex iis, quæ passus est,* hoc est, misericordem non solum eo affectu, quem habebat prius (nam prius quoque nos suffere-

bat, nobis succurrebat) sed eo affectu, cuius proprium est ad sufferendum, & succurrendum majorem dare promptitudinem, prout contigisse certum in ipso DEI Filio, postquam humanam carnem indutus est. Non est igitur necesse indagare viam facilitorem adipiscendi virtutem. Tu fugas omnes occasiones patiendi, quæris commoditates, quæris applausus, vias, ut omnia tibi pro voto succedant: qui igitur ratione unquam fieri poteris miles Christi? An unquam inventus est, qui inter libros evaderet miles strenuus? Haud sanè, sed inter arma. Hinc est, quòd etiam Principum filii, cum addiscere cupiunt artem militandi, non solum in aciem procedant, sed aliorum more ab infimis militiæ gradibus incipiant, ut ita transcant ad summos. Jam verò an ignoras illud: *Militia est vita hominis super terram.* Job. 7. 1. Itaque magnopere falleris, si eam addisci putes in umbrâ. *Laboras, sicut bonus miles Christi.* Tim. 2. 3. Oportet interesse obsidionibus, adesse assultibus, & patiando adipisci tolerantiam omnium maximam, hoc est, militarem. *Probatio fidei vestra patientiam operatur.*

2. Considera, quantumcunque impenderis laboris, bene impendi patientiæ addiscendæ, cum ista sit virtus illa tam optabilis, in quâ continetur, uti dictum

dictum est, *Omne gaudium*. Et sic mirum esse non debet, quod ipsi tribuatur summum illud elogium: *Patientia opus perfectum habet*. Si habet *omne gaudium*; habet etiam *omne bonum*. Si habet *omne bonum*; igitur & *opus perfectum habet*. Quamvis alia etiam de causa hoc elogium illi convenit, quia Perseverantiam habet. Hæc enim eadem est, quæ æqualiter omnibus operibus perfectionem imponit. Et hæc eadem est, quam patientia sibi vindicat, dum potissimum, quod in perseverando reperitur, impedimentum superat, nempe spiritus inæstimationem, & sensus molestiam. Ideo bene observa non dicit: *opus perfectum producit, sed: habet*; quia omnes virtutes aptæ sunt perseverantiæ generandæ. Charitas facit, ut facilius perseveras in bono, quod agis, obedientia & humilitas faciunt, ut perseveres, ipsa quoque devotio conducit plurimum ad perseverandū. Patientia verò non generat, si proprie loquamur, perseverantiam, sed habet. Quid enim est demum Patientia, nisi genus quoddam perseverantiæ, sed fortioris, qualis est in persecutione boni ardui? Igitur, ut vides, ipsa *opus perfectum habet*, quia ipsa in se habet coronam. Adeo ut, sive *Opus* intelligas in communi, hoc est, universæ vitæ feriem, quo sensu Christus dicebat: *Opus consumavi, quod dedisti mihi, ut face-*

rem. Jo. 17. 4. Sive *Opus* intelligas in particulari, quo sensu Christus sumptit, cum aggressoribus suis diceret: *Propter quod opus me lapidatis?* Jo. 10. 32. Verissimum semper sit: *Patientia opus perfectum habet*. Quoniam & quoad vitæ totius cursum illa debet esse perseverantia finalis, & quoad reliqua bona opera, quæ sigillatim agis, illa debet esse perseverantia tua ordinaria. Imò Patientia est, sine quâ nullum unquam facies opus proficuum. Quia nec DEUM amare poteris, ut oportet, nec obedire, nec esse humilis, nec in oratione satis devotus sine patientiâ. Ita cum patientia, ut sic dicam, pro omni virtute tibi sit, sine ipsâ nullam habebis virtutem, quæ alicujus sit pretii. Unde fiet, ut multa interdum facias, & repente perdas cuncta, quæ fecisti. Cur? quia patientia tibi deest. Adeo semper est verum, quocumque modo consideres: *Patientia opus perfectum habet*. Itaque animo tuo denuo inculca, quàm bene positus sit omnis labor in illâ comparandâ, nec omitte eam postulare à Domino, qui est *Omne Bonum* nostrum. Et ideo mirum non est, quod etiam dicatur Patientia nostra. *Hic patientia Sanctorum est, qui custodiunt mandata Dei*. Apoc. 14. 22.

* * *

MAR-